

den første Istandfattelse medgaaende Udgifter. Det er kun Bestemmelsen om disse Udgifters Afholdelse, som jeg troer ikke er hensigtsmæssig, og dette forekommer mig ikke at have nogen Indflydelse paa Principet i § 2 og 3.

Vjerring: Jeg maa meget beklage, at jeg var forhindret fra at være tilstede ved denne Sags første Behandling; thi hvis jeg havde været tilstede, vilde jeg have fundet mig foranlediget til at foreslaae denne Sag behandlet og nøie undersøgt af et Udvalg; ved første Behandling fandt der, som bekendt, saagodtsom ingen Udverling af Tanker Sted, idet kun en æret Landsstingsmand (Ortser) havde Ordet for at anbefale Sagen. Som Sagen nu staaer, har jeg ikke villet stille noget Endringsforslag, da Loven er af den Bessaffenhed, at jeg ikke veed, hvorledes jeg skulde kunne gøre det; og til nu at foreslaae at standse Behandlingen og nedsætte et Udvalg vil jeg ikke beslutte mig, førend jeg fra andre Sider finder nogen Tilslutning. Som de udenbyes Grundeiere blive stillede til Communalbestyrelsen, forekommer det mig virkelig at kunne være god Grund til at undersøge denne Sag noget næiere. Det forekommer mig, som om der, om jeg saa maa sige, er ligesom Dusten af Beletringstilstand i hele dette Lovudkast og dets Forhold til de udenbyes Grundeiere, navnlig er det § 2, der nu er under Behandling, som jeg paa ingen Maade kan give min Stemme. Hvis § 2 bliver staaende i Lovudkastet, vil jeg rimeligvis ansee mig for forpligtet til at stemme mod hele Loven. Ifølge § 2 skal nemlig, naar en Eier eller flere Eiere i Fællesskab have anlagt en Vej paa deres Eiendom, hvormed de selv ere veltilfredse, Communalbestyrelsen kunne fra-

tage dem Veien, og efterat den har gjort det, skal det være den, der bestemmer, hvorledes Afløbet og de øvrige Forhold skulle indrettes, og efterat Communalbestyrelsen har taget denne Bestemmelse, saa er det Grundeierne, som skulle betale. Det er altsaa Communalbestyrelsen, der skal afgjøre, om og hvormed Grundeierne skulle betale for at indrette en Vej paa en Maade, der maaskee er ganske forskjellig fra hvad de selv ønske. Det forekommer mig at være stærkt, og især maa jeg tilstaae, at det maa forekomme dem stærkt, der vide, paa hvilken Maade Kjøbenhavns Communalbestyrelse i det Hele har besørget lignende Anliggender. Jeg kan derfor ikke beqvemme mig til at stemme for Paragraphen, uagtet jeg maa indrømme, at saaledes som Sagen nu staaer paa de udenbyes Grunde, er der stærk Opfordring til at foretage endog saa temmelig indgribende Skridt, men dog ikke nær saa indgribende, som de i § 2 paataente i mine Tanker ere. Grunden, hvorfor Tilstanden er saa overordentlig mislig paa de udenbyes Grunde, er jo netop ingen anden end den, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse har forsømt i rette Tid at foretage, hvad den skulde. Hvad der allerførst burde have været foretaget var, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse maatte have udstedt et Schema eller en Plan over, hvorledes Veiene skulle anlægges paa de udenbyes Grunde. Nu seer Communalbestyrelsen, at det er for seent, og derfor forlanger den en dictatorisk Myndighed. Det er dette Dictatur, som jeg ikke kan ønske at give Kjøbenhavns Communalbestyrelse ligeoverfor de udenbyes Grundeiere, og det er derfor, jeg maa stemme mod § 2.